

AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

Dimarts, 7 d'abril

Segona de les Dues Sessions de Música Clàssica i Romàntica.

RICARD VIVES, piano.

ARMAND SALAS, piano.

Obres a dues i a quatre mans, entre les quals, dues de les obres més belles per a piano a quatre mans: La "Sonata en re" i "Andante amb variacions", de Mozart.

Completaran el programa:

Andante amb variacions . . . HAYDN.

Toccat i fuga . . . J. S. BACH.

XXIV Preludis . . . CHOPIN.

per ARMAND SALAS

Dimecres, 15 d'abril

Presentació a Barcelona del gran quartet de corda

NEUES UNGARISCHES QUARTETT

de Budapest

Divendres, 17 d'abril

SESSIÓ DE MÚSICA VIENESA MODERNA

Prefaci: "MÚSICA A VIENA"

Paraules preliminars per l'eminent compositor, autor de "Jonny" i "Karl V"

ERNST KRENEK

Intèrprets:

CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ, cantatriu

QUARTET GALIMIR, de Viena

18-25 abril 1936

XIV FESTIVAL

de la "Societat Internacional per la Música Contemporània"

III CONGRES

de la "Societat Internacional de Musicologia"

Grans concerts

ORQUESTRA PAU CASALS, Barcelona

ORQUESTRA SIMFÒNICA, Madrid

ORQUESTRA FILHARMÒNICA, Madrid

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

ORFEO CATALÀ

ORFEO GRACIENC

MONJOS I ESCOLANIA DE MONTSERRAT

Opera de Martin i Soler (segle XVIII)

Sessió de gala de "zarzuela" (segle XIX)

Dances populars a Montjuïc

18573 — IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERÀ.

SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935 - 36

SESSIÓ SISENA

PRIMERA DE LES

DUES SESSIONS DE MÚSICA

CLÀSSICA I ROMÀNTICA

TRIO BOCQUET

EDUARD BOCQUET, *violí.*

JOSEP JULIBERT, *viola.*

JOSEP TROTTA, *violoncel.*

•

Divendres, 3 abril 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

P R O G R A M A

I

TRIO, op. 38, n.º 5 L. BOCCHERINI.
(1743-1809)

Allegretto moderato.
Menuetto.

(1.ª audició)

DUES FANTASIES PURCELL.
(1658-1695)

TRIO, op. 53, n.º 1 HAYDN.
Allegretto ed inocente
Presto.

PETIT DESCANS

TRIO en si bemoll (inacabat) SCHUBERT.
Allegro.
(1.ª audició)

TRIO op. 141 b. MAX Reger.
Allegro.
Andante molto sostenuto con variazioni.
Vivace.

II

TRIO SERENATA op. 8 BEETHOVEN.
Marcia. Adagio
Menuetto.
Adagio. Scherzo. Adagio.
Polacca.
Andante con variazioni. Marcia.

TRIO BOCQUET

Heus ací un dels conjunts de cambra més importants que han existit entre nosaltres. Cada un dels seus tres components és un instrumentista de primera classe, cosa indispensable si hom vol constituir un conjunt excel·lent. Grans condicions en cada artista i esperit de compenetració en un conjunt harmònic i viu. Aquestes directrius essencials dels millors conjunts de cambra que han existit i existeixen, tenen una plasmació brillant en la unitat que formen els meritíssims artistes Eduard Bocquet, Josep Julibert i Josep Trotta, honor de la música catalana.

MAX Reger

(1873-1916)

Es una de les figures més interessants de la música post-wagneriana, i en la seva obra la música moderna alemanya ha trobat les orientacions decisives per a una evolució lògica i ininterrompuda dins la gran tradició clàssica. Reger mantingué i continuà de manera molt original l'obra de Brahms, que constituí el principal baluard de la música pura contra l'allau formidable del drama musical, i tingué el gran mèrit d'haver salvat en tota la seva integritat el ric repertori de formes instrumentals per a la següent generació de compositors alemanys. En el seu llenguatge musical es noten alguns trets molt característics de l'estil wagnerià, com la forta tensió interior de les melodies, les modulacions acumulades i la força disminuïda o, molt sovint, amagada de l'element rítmic (primer temps del Trio). Però al mateix temps sabé imposar-se una nova disciplina constructiva a través de la qual arribà a donar a les seves obres una magnífica unitat interior. Per això preferí les formes rigorosament establertes, com la Variació (segon temps) i la Fuga (tercer temps), que li serveixen de marc exterior per a desenrotllar les seves belles melodies de profunda inspiració romàntica i demostrar la seva insuperable mestria instrumental. El seu estil, concebut gairebé sempre en un pla polifònic, és d'una gran expressivitat i, malgrat el seu modernisme, no apareix mai problemàtic. Entre els nombrosos continuadors de la seva obra, Paul Hindemith, l'autor de la simfonia "Mathis el Pintor" és actualment el més important.—O. M.

AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

Dimecres, 15 d'abril

Presentació a Barcelona del gran quartet de corda

NEUES UNGARISCHES QUARTETT

de Budapest

Divendres, 17 d'abril

SESSIÓ DE MÚSICA VIENESA MODERNA

Prefaci: "MÚSICA A VIENA"

Paraules preliminars per l'eminent compositor

ERNST KRENEK

Intèrprets:

CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ, cantatriu

QUARTET GALIMIR, de Viena

18-25 abril 1936

XIV FESTIVAL

de la "Societat Internacional per la Música Contemporània"

III CONGRES

de la "Societat Internacional de Musicologia"

Inscripcions (quota 50 pessetes) amb dret d'assistència als actes, festes i concerts del Festival de la S. I. M. C. i del III Congrés de la S. I. M.: Palau de la Música Catalana (entrada pel carrer Amadeu Vives), de 9 a 1 matí, de 3 a 7 tarda, i de 9 a 11 nit.

18591 — IMP. ALTÈS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA da CAMERA,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935 - 36

SESSIÓ SETENA

SEGONA DE LES

DUES SESSIONS DE MUSICA
CLÀSSICA I ROMÀNTICA

ARMAND SALAS

PIANO

RICARD VIVES

PIANO

Dimarts, 7 abril 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

ANDANTE AMB VARIACIONS . . . HAYDN.
TOCCATA I FUGA BACH-TAUSIG.

ARMAND SALAS

Petita pausa

Obres a quatre mans

SONATA en fa MOZART.

Adagio - Allegro di molto.

Andante.

Allegro.

ANDANTE AMB VARIACIONS . . . MOZART.

RICARD VIVES - ARMAND SALAS

II

VINT-I-QUATRE PRELUDIS, op. 28. CHOPIN.

- n.º 1. Agitato (*do major*).
- n.º 2. Lento (*la menor*).
- n.º 3. Vivace (*sol major*).
- n.º 4. Largo (*mi menor*).
- n.º 5. Allegro molto (*re major*).
- n.º 6. Lento assai (*si menor*).
- n.º 7. Andantino (*la major*).
- n.º 8. Molto agitato (*fa sost. menor*).
- n.º 9. Largo (*mi major*).
- n.º 10. Allegro molto (*do sost. menor*).
- n.º 11. Vivace (*si major*).
- n.º 12. Presto (*sol sost. menor*).
- n.º 13. Lento (*fa sost. major*).
- n.º 14. Allegro (*mi b. menor*).
- n.º 15. Sostenuto (*re b. major*).
- n.º 16. Presto con fuoco (*si b. menor*).
- n.º 17. Allegretto (*la b. major*).
- n.º 18. Allegro molto (*fa menor*).
- n.º 19. Vivace (*mi b. major*).
- n.º 20. Largo (*do menor*).
- n.º 21. Cantabile (*si b. major*).
- n.º 22. Molto agitato (*sol menor*).
- n.º 23. Moderato (*fa major*).
- n.º 24. Allegro appassionato (*re menor*).

ARMAND SALAS

PIANO BECHSTEIN, cedit per la casa RICARD RIBAS.

ARMAND SALAS

AUDICIONS INTIMES voldrien poder intensificar la seva acció en pro dels joves artistes catalans de mèrits positius. Ha fet en aquest sentit tot el que ha pogut; però li plauria fer molt més encara.

Dintre d'aquests propòsits, crida avui a Armand Salas (ja conegut en les nostres sessions pel seu recital de 1932), artista de condicions ben notables, que sent i expressa la música amb la devoció dels escollits.

Fill de Barcelona, nat l'any 1910, de pares catalans i germà de la prestigiosa cantatriu d'òpera, Mercè Salas, rebé d'aquesta artista les primeres lliçons de solfeig. A la seva mort, continuà els estudis amb el mestre Ricard Vives, qui ha fet d'Armand Salas l'excel·lent concertista que feien preveure les seves aptituds.

Va donar els seus primers recitals en públic, a l'Exposició Internacional de Barcelona (any 1930). Ha donat diversos concerts a la nostra ciutat, així com en diverses associacions de música de Catalunya. Són de remarcar els seus dos concerts a Madrid, en els quals obtingué també un èxit complet, tant de públic com de premsa.

RICARD VIVES

L'eminent artista que honora novament les nostres sessions, no necessita certament presentació. La seva carrera de concertista iniciada totjust acabà els seus estudis als setze anys, s'ha multiplicat en direccions diverses, i si com a personalitat individual ha aconseguit triomfs considerables en recitals i concerts amb orquestra, com a col·laborador amb altres artistes, l'hem vist durant anys i anys formant part de l'admirable "Trio de Barcelona" i acompanyar alguns dels més eminents artistes que han passat per Barcelona. Paral·lelament a les seves actuacions de concertista, les quals han tingut per marc les més importants sales de concert d'Europa i Amèrica llatina, Ricard Vives s'ha consagrat intensament a les tasques d'ensenyament del piano. Són ja legió els excel·lents concertistes formats sota la direcció sapient d'aquest artista exemplar, impulsador, a més, de la vida musical a Barcelona, des de la Junta directiva de l'"Associació de Música Da Camera", de la que forma part des de fa disset anys, i de la Junta de la "Lliga d'Associacions de Música de Catalunya".

AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

MES DE JUNY

CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Divendres, dia 5

OBRES ORIGINALS PER A DOS VIOLINS
amb acompanyament de piano

J. B. LOEILLET, Sonata n.º 1.

ARCANGELO CORELLI, Sonata da chiesa

FRANÇOIS COUPERIN-LE GRAND,
Le Parnase ou L'Apothéose de Corelli

DARIUS MILHAUD, Sonata (any 1914).

Intèrprets:

DOMÈNEC PONSÀ, *violí*.

JOAN PERACULA, *violí*.

FRANCESC PERACULA, *piano*.

Dimecres, dia 10

Unic recital a Barcelona de l'eminent pianista espanyol

J. CUBILES

Exclusivament per als inscrits a
AUDICIONS INTIMES

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERÀ,

SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935 - 36

SESSIÓ DESENA

RECITAL DE «LIEDER»

LEONORE MEYER

sopran

ALEXANDRE VILALTA

piano

•

Divendres, 22 maig 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

(Text de les cançons, segons traducció adaptada a la música, de JOAQUIM PENA).

I

FIDELIO, ària de Leonora BEETHOVEN

(Acte primer)

Recitatiu.

Oh rèprobe! On vas corrents?
Què has rumiat, felló ferotge?
A compassió la veu dels homes
no mou ja més ton seny cruel?
Mes, si encrespat com mar terrific
dintre el teu cor l'enuig broxeig,
per mi fulgura un arc lumínic
qui els foscos núvols esclareix,
qui lluu tan plàcid i solemne
que els temps passats de nou reflexa,
i amb nou sossec ma sang flueix.

Aria.

Oh esperança, que el teu raig darrer
pels febles no s'esblaimi!
Fes clar el meu fitó, que bo i llunyà,
l'amor pugui arribar-hi.
Segueix secreta força
sens trontollà,
car forta em fa
l'amor fidel d'esposa.
Oh tu, per qui tot ho he sofert,
pugués venir jo a l'antra
on jaus, dels àvols presoner,
i dolç consol portar-te!

LA NOIA BRAHMS

(Kapper)

(Cançó sèrbia)

Una noia estava a la muntanya
i eixa el rostre seu li reflectia.
i la noia deia així al seu rostre:
"Rostre meu, a fe que em neguiteges!
Si sabia —oh ma blanca cara!—
que pugués un vell jamai besar-te,
jo aniria a la muntanya verda,
colliria l'herba de l'absenta,
en faria una aigua ben amarga,
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per sé amarg, si el vell volgués besar-te!
Mes, si sabia —oh ma blanca cara!—
que pugués un jove mai besar-te,
jo aniria a un jardí en florida,
d'ell les roses totes colliria,
en faria una aigua ben flairosa
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per fé olor mai que et besés el jove!"

SOMNIS R. WAGNER

Diga'm, quins mirífics somnis
mos sentits així empresonen
i mai, com l'escuma flonja,
en el buit no-res no es fonen?

Somnis, qui més bells renaixen
cada dia i cada instant
i amb llurs celestials presagis
benaurat l'esprít meu fan.

Somnis, qui com raigs lumínics
dins la pau del cor davallen
i una eterna imatge hi fixen:
oblidança!... remembrança!

Somnis, com les flors brollades
de la neu al bes del sol,
que delícies ignorades
ja el nou jorn donà's-hi vol;

qui es revifem... qui espandeixen
dolç perfum bo i somniant...
Lleus damunt ton si es marceixen
i après passen... i lluny van!

SI MAI L'AMOR T'HA COLPIT JOS. MARX

(Heyse)

Si mai l'amor t'ha colpit,
lleu entre el bruit de la turba
vas com dintre auris núvols,
ferm ets per Déu conduït.

Com migperdut a l'entorn
vas passejant la mirada,
deixes els jois per als altres,
serves una ànsia tan sols.

Tímid, reiclòs sempre en tu,
mai, doncs, negar no podries
que una aurèola de vida
sobre el teu front rellu.

CECILIA R. STRAUSS

(Hart)

Si tu sabessis
ço que és somniar
fogoses besades,
trecar i romandre
amb l'estimada,
fit mirar-la,
garlant amoiar-la...
si tu ho sabessis,
daries-me el cor!

Si tu sabessis
ço que és la por
en nit solitària
i amb gran tempestat,
quan res no es troba

que consoli
nostra ànima lassa...
si tu ho sabessis,
vindries vers mi!

Si tu sabessis
quin viure ens don
la gràcia divina,
que amb forta alenada
empeny nostre vol
vers les clares
regions celestials...
si tu ho sabessis,
viuries ja amb mi!

I ella li respon plena d'esglai:
 "No! No podran separar-nos jamai!
 Fort és l'acer, ho és el ferro també,
 mes nostra amor molt més forta deu sê.
 Ferro i acer hom els torna a forjar,
 mes nostra amor, qui la pot transformar?
 Ferro i acer hom els pot destruir,
 mes nostra amor deu eterna florir!".

SERENATA INUTIL BRAHMS

(Cançó popular)

EU: Bona nit, mon tresor,
 bona nit, goig del cor!
 Jo due amor per tu,
 ai, vina a obrir al punt,
 vina a obrir al punt!

ELLA: La porta és tancada
 no et vull deixà entrar;
 diu de la mare el seny
 que si jo et donc tal dret,
 ja he rebut ben bé!

EU: Es freda la nit,
 fa un vent tan glaçat,
 que si se'm glaça el cor
 s'hi apagarà l'amor,
 cuita a obrir, tresor!

ELLA: Doncs, si s'apagués,
 no l'encenguis més!
 Deix-lo ofegà en ton pit
 i ara te'n vas al llit,
 bona nit, minyó!

SI EM SOMRIUS SOLS UNA ESTONA BRAHMS

(Daumer)

Si em somrius sols una estona,
 si una estona sols conhortes
 l'alt desig que bull en mi,
 vull pacient assegurar-me
 i a tu sempre preservar-te
 del que Amor fa tant sofrir.

ELS TEUS ULLS BLAUS BRAHMS

(Groth)

Els teus ulls blaus són tan serens
 que hi miro fins al fons.
 Preguntes ço que veig en ells?
 Hi veig ma salvació.
 D'uns ulls ardents sentí abrusà'm
 i em cou encar llur foc,
 però els teus són com l'aigua clars
 i ensem refrigerants.

MON AMOR ES COM FLOR BRAHMS

(Felix Schumann)

Mon amor és com flor de lilà flairós,
 com un sol és bell i magnífic;
 fulgura al damunt del lilà flairós
 i escampa perfums i delícies.

Mon esprit té les ales d'un rossinyol
 i es bressa en les branques florides
 i canta, alegroi i embriac d'olors,
 cançons d'amor enardides.

II

CINC POEMES

(Mathilde Wesendonk)

L'ANGEL R. WAGNER

Quan encara infant jo era
 i em parlaven d'àngels, deien
 que det cel deixant la glòria
 fins ací la terra volen;

que allà on un cor en pena
 decaient-se al món gemega,
 i es consum de tant que plora,
 i en la salut tremola

fervorós tostemps pregant,
 sols la salvació implorant,
 lla davalla l'àngel bell
 per portar-lo al cel amb ell.

Doncs també vingué a mí un àngel
 refulgent amb son plomatge;
 lluny se'n duia tot mon dol
 i l'esprít al cel d'un vol.

ATURA'T R. WAGNER

Roda del temps, bronzint sens descans,
 símbol de l'eternitat;
 astres radiants qui l'espai ompliu
 i el món esfèric circuïu;
 mare-creació, atura't d'un cop,
 ja prou mudança, deixa'm, doncs!

Pren ja repòs, força potent,
 prima-pensa, creant tostemps!
 Frena ta empena, ofega el teu bleix;
 calla, mal sigui un moment només!

Pols qui et dilates, resta tranquil;
 fina, oh jorn d'etern desig!
 Que en l'intima i dolça oblidança
 jo copsi infinita gaubança!

Quan ulls amb ulls s'embadaleixen
 i ànimes amb ànimes s'aneguen,
 l'ésser en l'ésser germà es retroba
 i tota esperança acaba en joia;

els llavis són muts en màgic silenci,
cap desig ja el nostre cor no engendra.
Albira, hom, de l'etern l'arcà;
desfés l'enigma, oh món sagrat!

A L'HIVERNACLE R. WAGNER

Alta volta amb fulles flonges,
d'esmeragdes baldaquí,
filles d'altres llunyes zones,
prest digau, per què gemiu?

Com vincleu les branques fermes,
trets en l'aire dibuixant!
Testimoni mut de penes,
va un dolç perfum muntant.

Plenes d'una gran frisança,
ara els braços heu estès
i abraçeu amb galivança
sols el buit i fred no-res.

Prou que ho sé jo, pobres plantes,
car tenim igual destí;
mal que ens nimbi llum tan clara,
nostra pàtria no és ací!

Com el sol serà tramunta
i al jorn lleva tot reflex
es reclou qui és ple d'angúnia
en la fosca del silenci.

Calla tot, un lleu murmurí
passa pel fosc lloc desert;
grosses gotes veig que suren
de les fulles sobre el verd.

PENES R. WAGNER

Sol, tu a l'hora baixa amagues
el teu bell esguard tot roig,
quan en l'ample mar et banyes,
assolint dejorn la mort;

prò l'esclat d'abans repréns,
glòria d'ant al llòbreg món,
l'endemà, de nou despert,
com un triomfal heroi!

Ah! perquè jo així em dec plànyer
i el meu cor deu veure't trist,
quan el sol també desmaia,
quan va el sol també a la fi?

Si la mort és font de vida,
si de penes goig en surt,
oh Natura, jo agrair-te
dec les penes que ara em duus!

AL ROSSINYOL BRAHMS

(Henrich Hoelty)

No escampis tant tos cants d'amor encesos
en tendres sons
des del florit brancam de la pomera,
oh rossinyol!

Proclames amb la teva gorja
l'amor felig,
i al punt el fons de l'ànima somou-me
ton dolç sospir.

Llavors la son em fuig altra vegada,
jo resto absort
amb ulls humits, mortal gregor m'agafa
i al cel implor.

Fuig, rossinyol, endins la fosca selva,
de bruc en bruc
i al niu la teva àmant esposa besa;
oh fuig! oh fuig!

EL FERRER BRAHMS

(Ludwig Uhland)

Jo escolto l'amat,
qui el mall ferm brandeja,
i eix brunz i colpeja
i escampa llunyana
sa veu de campana
per tot el poblat.

Del forn entre el fum,
l'amat meu reposa;
jo hi passo a la vora,
la manxa es belluga,
la flama fulgura
i el nimba de llum.

D'AMOR ETERNA BRAHMS

(Wentzig)

Fosques, ben fosques, les prades ja són,
regna la nit, tot silenci és el món.
No es veu ni un llum, plena quieta devé,
car fins l'alosa és callada també.

Ix del poblet un minyó que, ja tard,
dù l'estimada al costat vers la llar,
Passen per un salzedar força ombrós,
i ell va dient-li amb accent xardorós:
"Si deus afronts i congoixes patí;
si et fa la gent escarn' per mor de mi;
mal que eixa amor pogués algú ofegar,
forta com mai tornarà a revifar.
Mal que ens, separin els mals esperits
forts més que mai tornarem a sè units!".